

Gazeta Grudziądzka

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

W imię Boże!

Wydanie II

Za Wiarę i Ojczyznę!

„Gazeta Grudziądzka” wychodzi 3 razy tygodniowo w 3 wydaniach: I (Pomierze), II (Wojew. centralne, kresy wsch., Małopolska i zagranica), III (Wielkopolska i Śląsk, wraz z bezpłatnymi dodatkami „Gospodarz i Osadnik”, „Robotnik”, „Dobra Gospodyni”, „Śmiech”, „Przyjaciel Młodzieży”, „Gość Świąteczny” i inne dodatki. — Przedpłata wynosi kwartalnie wraz z odnośnieniem w dom 3,89 zł, miesięcznie 1,30 zł. przy wysyłce opaskowej pod poszczególnym adresem kwart. 4,00 zł., w Wolnem Mieście Gdańsku 2,50 guldenów, zagranicę wraz z kosztami przesyłki: we Francji 30 franków belg., w Holandji 2,50 guldenów hol., w Niemczech 4,00 RMk., w Szwajcarii 5 fr. szw., w Czecho-słowacji 38 koron czesk., w Austrii 8 szylingów, w Danji 6 koron duńskich, w Szwecji 5 koron szwedzkich, we Włoszech 20 lirów włoskich w Ameryce i Kanadzie 1 dolar, w innych krajach równowartość 1 dolara amerykańskiego. — Ogłoszenia drobne za słowo 20 groszy, słowa tłustym drukiem podwójnie, najmniej 2 zł., tylko za gotówkę zgóry.

Na wtorek, 25-go lipca 1933 r.

Zniwa idą...

Zniwa idą. Nadchodzi czas, gdy rolnik po całorocznej mozolnej pracy zbierać zacznie owoce swego trudu, czas, w którym nadzieje na lepszą przyszłość, każą rolnikowi zabierać się do znoonej pracy, by zbierać plony, które zezwolić winny mu na przebywanie w nowym roku gospodarczym.

Piszemy winny mu pozwolić na przebywanie, gdyż w dzisiejszych czasach gdy rolnictwo leży w ruinie, nawet najintensywniejsza i z największym zaparciem prowadzona praca na roli, nie jest w stanie doprowadzić do jakiejś takiej już nie rentowności warsztatu rolnego, ale nawet samowystarczalności.

Nadmierne obciążenia podatkowe, samorządowe na rzecz instytucji ubezpieczeniowych, obok bardzo niskich, poniżej kosztów własnej produkcji, cen produktów rolnych, oraz obok bardzo wysokich cen produktów przemysłowych, doprowadzają gospodarke rolną do stanu deficytowości i coraz większego zadłużenia.

Zniwa idą. Klonia się fale pięknego zboża, ale na twarz rolnika nie może wejść błogi uśmiech radości i zadowolenia, boć o ile zboże jego nie jest zajęte jeszcze przez komornika na pniu, to niestety czekają na pieniądze uzyskane ze sprzedaży zboża i zaległości podatkowe, i pożyczki zaciągnięte na cele podniesienia kultury rolnej, a i budynki potrzebują koniecznej naprawy, nie mówiąc już o konieczności łożenia wydatków na dom na rodzinę, na szkołę.

Jak każdego poprzedniego tak też i w bieżącym roku wiele się mówiło w okresie przedżniwnym o pomocy rolnictwu, o ustaleniu wytycznych należytej polityki zbożowej, o kredytach rejestrowych i zastawowych, o ochronie celnej na produkty zbożowe, coż kiedy wszystko to brzmi pięknie ale tylko w teorii. W rzeczywistości obok ochronnych kredytów celnych na krajowe produkty zbożowe, wprowadzamy całe masy produktów rolnych, pomimo tego że sami produktów tych mamy nazbyt. Coż z tego że tyle to i tyle milionów zł. przeznaczają się na kredyty pod zastaw zbożowy, kiedy uzyskanie tych kredytów związane jest z takimi warunkami i kosztami, że drobny i średni rolnik z kredytów tych korzystać nie mogą, a korzystają z nich wyłącznie tylko obszarnicy.

Coż z tego że przeznaczają się wiele milionów złotych na zakup i magazynowanie zboża, dla młynarstwa i kupiectwa, kiedy wiemy że właśnie przemysł młynarski ostro przeciwstawiał się wszelkim

zamysłom i projektem akcji dążącej do podwyższenia cen zboża.

Wszystkie te uchwały i decyzje, które zapadły na ostatnich kilku posiedzeniach komitetu ekonomicznego rady ministrów, pozostaną więc piękne tylko w teorii. Zresztą nawet i w teorii nie bardzo one są pięknymi, bo oto jak podają gazety warszawskie, w kołach rządowych istnieją zamiary utrzymania po żniwach cen zbóż na poziomie 20 zł za 100 kg żyta i 28 zł dla pszenicy, to znaczy na poziomie o dużo niższej od kosztów własnej produkcji.

W tym czasie, gdy wszystkie państwa rolnicze produkcję rolną

otaczają specjalną opieką i uprzywilejowaniem, gdy ustalają ceny, na zboże dobrze opłacające i trud i mozoly rolnika, u nas dzieje się wręcz inaczej. We Francji np. rząd wydał rozporządzenie, że nie wolno, ani kupować ani sprzedawać żyta poniżej 115 fr. (37 zł) za 100 kg, u nas istnieją zamiary ustalenia górnej granicy ceny dla żyta na 20 zł, a dla pszenicy na 28 zł.

Kredyty wielomilionowe przeznaczone na zakup i magazynowanie zboża w okresie późniejszym, udzielane kupcom i młynarzom, którzy przeciwni są wszelkim dążeniom podniesienia cen zbóż do

poziomu opłacalności, zrobią swoje. Ustalenie górnego poziomu cen dla 20 zł dla żyta i 28 zł dla pszenicy, daje im szerokie pole do pipisu dla szkodenia rolnictwu.

W takiej sytuacji tylko solidarna akcja samych chłopów może spowodować poprawę ich losu. Akcja ta to stworzenie potężnego, solidarnego kartelu chłopskiego zbożowo-hodowlanego, któryby był władny dyktować i ustalać sprawiedliwe ceny na produkty rolne i doprowadzić rolnictwo do jakiejś takiej rentowności.

Zniwa idą... Czas brać się do pracy mozolnej przy żniwach i do zorganizowania spójni chłopskiej, któraby wykuła lepszą dolę dla rolnika.

W okolicach o piaszczystej glebie i to na terenie całej Rzplitej rozpoczęły się już żniwa. W okolicach o mocniejszej glebie, żniwa rozpoczną się nieco później.

Urodzaj żyta uważany jest za dobry, a w niektórych okolicach kraju nawet za bardzo dobry. Ujemną stroną rozpoczętych żniw jest niestałość pogody.

Zatwierdzenie skazującego wyroku w procesie brzeskim

Sąd Apel. w Warszawie po rozpatrzeniu sprawy odwołania Hermana Liebermanna i innych od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 stycznia 1932 r. na zasadzie odnośnych przepisów prawa orzekł: — Zaskarżony wyrok zatwierdza z tem, że wymienionym oskarżonym Wincentemu Witosowi, Kazimierzowi Bagińskiemu, Hermanowi Liebermannowi, Norbertowi Barlickiemu, Władysławowi Kiernikowi, Mieczysławowi Mastkowi, Stanisławowi

Dubois, Adamowi Pragier, A. Ciołkoszowi i Józefowi Putkowi — karę więzienia zastępującą domoprawny, zamienia na karę więzienia z utratą praw obywatelskich i praw honorowych.

W stosunku do oskarżonych Witosa, Bagińskiego, Liebermanna i Kiernika na lat 3 w stosunku do pozostałych na lat 5.

Obrona zgłosiła kasację od wyroku w imieniu wszystkich oskarżonych.

Bolszewickie metody rządów hitlerowskich

Władze hitlerowskie przeprowadziły w ostatnich dniach liczne aresztowania wśród rodzin wybitnych działaczy stronnictw opozycyjnych, którzy przed terorem hitlerowskim zbiegli zagranicę. M. in. nemi aresztowano w Dreźnie żonę jednego z działaczy socjalistycznych, którą mimo poważnej bardzo choroby wtrącono do więzienia.

Na protest, wniesiony przez aresztowaną, odpowiedziano jej, że zwolnienie może nastąpić dopiero po zgłoszeniu się jej męża, przeciwko któremu władze niemieckie wytoczyły dochodzenie karne pod zarzutem zdrady stanu.

W Berlinie aresztowano żonę z 4-letnim dzieckiem innego zbiega opozycyjnego.

Po kilku godzinach zwolniono ją, zagrożono jej jednak ponownym aresztowaniem, o ile w ciągu 8-10 dni nie zdradzi miejsca pobytu swego męża.

Gdańsk idzie śladem Niemiec

Władze gdańskie w sposobie walki ze stronnictwami niehitlerowskimi, stosują te same metody, co i hitlerowskie Niemcy. Przed kilku dniami zaczęto aresztować generalnie wszystkich opozycjonistów. W powiecie Wielkie Żuławy w wyniku przeprowadzonej obławy aresztowano 4 robotników pod zarzutem rozpowszechniania ulotek antihitlerowskich i kilka innych osób za bezprawne posiadanie broni.

Następnie ujęty został pracownik stoczni gdańskiej za rozpowszechnianie ulotek komunistycznych na terenie stoczni. Zaaresztowany poprzednio był dyr. kawiarni „Kaffee Wien” Lietz, socjalista, skazany został na 2 miesiące więzienia.

Aresztowania trwają w dalszym ciągu.

Wydalo się

w jakich celach został stworzony „Pakt czterech“

Wiadoma jest rzeczą, że Angli- cy są zdolni do największych non- sensów, głupstw politycznych, na- wet takich, które się bardzo boją- nie na ich własnej mogą odbić skó- rze. Wybitny, bodaj czy nie naj- sławniejszy z dziennikarzy angiels- kich, Henry Wickham Steed, sma- ga naiwność swych ziomków w dziedzinie np. polityki zagranicz- nej w znanych swych pamiętnikach w bezlitosny sposób. Swoje wy- wody w tej materji opiera na roz- maitych ciekawych przykładach. Między in. stwierdza Wickham Steed w tych pamiętnikach, że np. Landsdown jeszcze w lipcu roku 1918, na samym schyłku wojny światowej, na parę miesięcy przed kapitulacją Niemiec, chciał zapro- ponować zawarcie pokoju na takiej m. in. podstawie: na wschodzie dać Niemcom wolną rękę.

Tylko zakuta głowa bowiem mogła nie zrozumieć, coby było znaczyło to danie Niemcom wolnej ręki na wschodzie, a mianowicie, że to danie Niemcom wolnej ręki byłoby się na samej Anglii pomści- ło w najstraszliwszy sposób.

Zawarcie pokoju na takiej pod- stawie z Niemcami oznaczało naj- oczywistej oczywiste zwycięstwo — Niemiec.

Pewnie, że pierwszym skutkiem takiego zakończenia wojny byłby ten — że dziś nie byłoby Polski. Innym skutkiem byłby sojusz za- czepno-odporny niemiecko-rosyjski a w następstwie tego nowa wojna, któraby przede wszystkim była skierowana przeciwko Anglii.

Podobnie zakute głowy jak Landsdown, posiada Anglija niesty- ty i dziś jeszcze. Wymieniamy tyl- ko takiego np. Mac Donalda i jego ministra spraw zagranicznych, Johna Simona. Bo przecież to oni poszli na lep projektów niemieckich wzgl. włoskich i zrobili Hitlerowi i Mussoliniemu tę przysługę, że wy- szli z projektem „paktu czterech“, do podpisania którego niestety także zdołali wciągnąć sojusznic- ką Francję.

A jakim celom ten sławetny „Pakt czterech“ ma służyć?

Otóż to miał podobno lekko- myślnie ujawnić tenże pan John Simon w mowie bankietowej, wy- głoszonej przed swym wyjazdem do Ameryki Południowej, w insty- tucie królewskim dla spraw zagra- nicznych.

Donosi o tem jeden z najpoważ- niejszych dzienników szwajcar- skich, a mianowicie „Zurnal de Ze- new“.

Wedle tego, co pisze genew- ska gazeta, pakt czterech miałby przede wszystkim służyć sprawie rewizji traktatów, a szczególnie granic.

Wedle „Journalu de Geneve“ miał więc minister Simon powie- dzieć, że teraz, po podpisaniu „Paktu czterech“, miałyby się za- cząć wielka międzynarodowa akcja rewizji traktatów pokojowych, mianowicie granic. I to nietylko mianoby dokonać rewizji postano- wień traktatowych, dotyczących granic Małej Ententy i Węgier, ale również postanowień traktatowych dotyczących granicy polsko-nie- mieckiej.

Ponieważ drogą ugody nie moż- na było dojść do celu, a art. 19 Ligi Narodów, który przewiduje jedno- myślność przy postanowieniach re- wizyjnych, także nie prowadzi do celu, przeto właśnie „Pakt czte-

rech“ miałby załatwić sprawę re- wizji granic, bez oglądania się na Ligę Narodów.

Niewiedzieć, czy istotnie angielski minister spraw zagranicznych tego rodzaju rzeczy bredził, choć z drugiej strony nie trzeba spuszczać z oka, że „Zurnal de Zenew“, któ- ry o tem donosi, jest zanadto po- ważnym pismem, by się tak ja- skrawo mogło mijać z prawdą. Sprawa ta musi się w najbliższym czasie jakoś wyjaśnić, bo pewnie i opinia publiczna angielska będzie się musiała sprawą tą zająć.

Co do nas, co do Polski, to mo- gą pan John Simon i pan Mac Do-

nald być przekonani, że Polska strzaska każdą bezczelną łapę, któ- ra miałaby sięgać choćby po pięć ziemi polskiej. Tchórze, którzy ze strachu przed możliwością nowej wojny gotowi się dopuścić każdego bezceństwa wobec Polski, przekonają się, że świat cały rozgorzeje w nowym pożarze, spłonie, zwali się w gruzy — zanim by Polska miała się zgodzić na utratę niepod- ległego bytu przez utratę Pomorza, która byłaby i tak wstępem do no- wych rozbiorów całej Polski.

Topór.

TRAGICZNY LOT LOTNIKÓW LITEWSKICH.

Rozbity samolot lotników litewskich kpt. Dariusza i por. Girenosa, którzy po przelecieńiu oceanu Atlantyckiego ulegli katastrofie na terenie Niemiec. Obaj lotnicy zginęli na miejscu.

Na tropie wampira

Zagadka łowickiego wampira pod mikroskopem

Zbrodnie, popełnione przez zwy- rodniałego osobnika pod Łowiczem tak do głębi oburzyły ludność, że postanowiono w drodze samoobro- ny pomoc władzom we wykryciu mordercy.

Władze bezpieczeństwa, które z niezwykłą energją wzięły się do pracy, w pewnym momencie ak- cji zwróciły się o pomoc do nauki.

Aresztowano mężczyznę, podejr- zanego o dokonywanie tych zbro- dni. Jest to jeden z miejscowych obywateli. Rewizja, przeprowadzona u niego, wykryła następują- ce dowody: ubranie poplamione (podejrzenie, że są to ślady krwi), oraz dwie siekiery. Jedna miała trzon dokładnie zmyty wodą — trzon drugiej oskrobany był świeżo szkiełkiem.

Gdy dowody te przesłano do zbadania instytucji naukowo-sądo- wej — lekarze i inżynierowie oka- zali wiele zainteresowania szcze- gółami napozór drugorzędnymi.

Zażądali np. jeszcze koszuli za- trzymanego oraz szkiełka, którem skrobano toporzysko.

Badania poszły w następują- cym kierunku.

Najpierw zaczęto badać czy krew na ubraniu zatrzymanego jest krwią ludzką — a jeżeli jest to krew ludzka, to do jakiej należy grupy. Następnie dokonane będzie badanie krwi na grupowość wszyst- kich dziewcząt, które padły ofiarą bestjałskiego mordercy.

Jeżeli grupa krwi, którejkol- wiek z dziewcząt zgodzi się z bada- niem krwawych plam na ubraniu, wówczas podejrzenie będzie umoc- zione.

To samo dotyczy badania śla- dów krwi na toporzysku.

Może w ten sposób wykryje się zbrodniarza.

Nauka pracuje nad wyjaśnie- niem krwawej tajemnicy.

Spisek antyrządowy w Grecji

W Atenach w Grecji wykryto szeroko rozgałęziony spisek anty- rządowy. Spiskowcy, przeważnie wojskowi, zamierzali dokonać za- machu stanu i uwięzić członków gabinetu Tsaldarisa. Przedsię- wzięto liczne aresztowania wśród

oficerów armji czynnej, oraz rezer- wy, między innymi aresztowano płk. Napoleona Zervasa. Spisek był dziełem radykalno-republikań- skich kół, zbliżonych do przebywa- jącego na wygnaniu b. dyrektora, gen. Plastirasa.

I we Włoszech Krwawe rozruchy

Jak donoszą gazety zagraniczne i we Włoszech wydarzyły się osta- tnio krwawe rozruchy, na tle bez- robocia. Miały one miejsce w pro- wincji Belluno.

Bezrobotni pracownicy wyjeź- dzali w ciężarowych autach przy- ozdobionych czerwonymi barwami przez miasta i osady, wznosząc okrzyki: „nie dajcie nam zginąć z głodu! Dajcie chleba i pracy! Niewinne nasze dzieci umierają z głodu!“

Rozgorzyczeni robotnicy ścia- gnęli następnie z magistratu w Bel- luno flagę faszystowską i umoc- czywszy ją w gnojówce przekazali starostwu miejscowemu.

Demonstranci przyjęci byli przez miejscowe społeczeństwo ze szczególną sympatją, co utrudnia- ło władzom przywrócenie porząd- ku. Dopiero w miejscowości Falen tamtejszy kierownik szkoły pod- stępnie umożliwił karabinierom i milicji faszystowskiej pracę. Za- prosił bowiem demonstrantów do sali szkolnej, gdzie ich ugościł wi- nem i chlebem, a jednocześnie za- alarmował organy bezpieczeństwa.

Wkrótce milicjanci otoczyli szkołę i po krótkiej walce uwięzili bezrobotnych. Podczas wynikłego zamieszania zraniono wiele osób. Aresztowano przeszło stu demon- strantów, którzy będą sądzeni przez trybunał faszystowski.

Świątokradztwo w katedrze w Łodzi

We wtorek dokonano niezwykle zuchwałego świątokradztwa w ka- tedrze św. Stanisława Kostki w Łodzi.

Rano, gdy kościelny Majteczak otworzył drzwi i chciał sprzątnąć w kościele, stwierdził kradzież pe- wnej ilości wotów. O swoim odkryciu powiadomił natychmiast proboszcza parafji ks. Wyrzykow- skiego. Zaalarmowano policję, w której obecności przystąpiono do dokładnego zbadania wnętrza ka- tedry.

Okazało się, że łupem złodziei padły rozmaite przedmioty ze zło- ta, w swoim czasie ofiarowane przez parafjan. Złodzieje dostali się do zakrystji, gdzie otworzyli skarbonkę i skradli pieniądze któ- re były uskładane z całodziennych darów zbieranych w kościele.

Złodzieje dostali się do wnętrza katedry zapewne jeszcze przed jej zamknięciem i dopiero późnym wieczorem albo też w nocy przy- stąpili do płądrowania.

Charakterystycznym jest fakt, że złodzieje nie zabrali pozłacanych kielichów, co wskazuje, że szło im specjalnie o zdobycie gotówki. Za zuchwałymi świątokradcami poli- cja wdrożyła energiczne poszuki- wania.

30 milj. zamówień sowieckich

Rokowania polsko-sowieckie o zwiększenie tranzakcyj handlo- wych w roku bieżącym dobiegły pomyślnie do końca. Na podstawie już zawartych umów, Sowiety za- kupiły w Polsce z dostawą w roku bieżącym około 130 tysięcy tonn wyrobów hutniczych, a mianowicie żelaza walcowanego, szyn kolej- owych i stali szlachetnej. Zamówie- nia te wykonane będą przez hutę „Pokój“ i inne huty śląskie, nale- żące do „Wspólnoty interesów“.

Wartość tych dostaw wynosi ponad 30 milionów zł.

Kredyty pod zastaw zboża

Bank Polski przystąpił do uruchomienia rejestrowego kredytu na zastaw zboża. Kontyngent tego kredytu został określony na 30 milj. zł., z czego przypada na kredyty zaliczkowe dla mniejszej własności rolnej 6½ milj. zł. zaś 23 i pół miliona dla większej własności ziemskiej. Oprocentowanie kredytu razem z korzyściami, pobieranymi przez instytucję rozporządzającą wynosić będzie 7¼% do czego mają dochodzić koszty oszacowania przedmiotów zastawu, tak, że faktyczne oprocentowanie będzie wynosiło ok. 8%.

Pożyczki z tytułu kredytu zastawowego mają być spłacane w 6-ciu ratach miesięcznych, począwszy od stycznia 1934 r. Pierwsze cztery raty będą wynosiły po 15% początkowego kapitału, dwie ostatnie po 20%.

Wysokość kredytu wynosić będzie 60 proc. wartości giełdowej zboża młóconego i 50 proc. zboża niemłóconego.

Zaległości do sumy 50 zł, odsetki i kary zostaną skreślone

Opracowywane obecnie przez min. skarbu rozporządzenie o ulgach podatkowych, opierające się na uchwałach ostatniego komitetu ekonomicznego ministrów, przewiduje znaczne ulgi w spłacie zaległości podatkowych, powstałych przed dniem 1 października 1931 r.

Wszystkie zaległości, które nie przekraczają sumy 50 zł, oraz odsetki i kary za zwłokę, zostaną umorzone.

Przy sumach wyższych spłaty te będą rozłożone na raty w następujący sposób: O ile dłużnik będzie mógł zabezpieczyć te należności hipotecznie, spłaty zostaną rozłożone na 10 lat i rozpoczną się w r. 1935. Oprocentowanie tych zaległości wynosić będzie 4 i pół procent rocznie.

Zaległości, które nie będą zabezpieczone hipotecznie, zostaną rozłożone na lat 30, a oprocentowanie ich będzie wynosić 6 procent rocznie.

SILNE LOTNICTWO

I powszechnie zorganizowana obrona przeciwgazowa ochroni nas przed niespodziewanym atakiem wroga. :: :: :: ::

WALIGÓRA

Powieść historyczna z czasów Leszka Białego przez J. I. Kraszewskiego
Opracował Ignacy Zniński 56

— Wyznaję w pokorze — odezwał się podsędzia, — że sprawa ta całą ciemną jest dla mnie. Człowiek podżyły, prawie stary o którym powszechnie mniemanie jest, iż nigdy namiętnościom się nie dał powodować i od owdowienia żony nawet nie pojął, nagle dający się takiej poządliwości ovladnąć, bez względu na osobę, czas, miejsce...

— Cóż tu niepojętego? — zawołał, poruszając się Adalbert. — Tyście mamy przykładów, iż starcy w namiętnościach swych najsporniejsi są. Przypomnij sobie historję niewinnej Zuzanny...

— Wszystko to jasne, oczywiście i dowodów niepotrzebujące — zawołał, głos, podnosząc, Herman prolokutor.

Mówili tak zwolna, gdy uchyliły się drzwi i wszedł Peregrynus, przwiaciel a sługa książecey.

Proces brzeski przed Sądem Apelacyjnym

Za nieskonfiskowaną prasą warszawską.

Pomimo tego, że wyrok w procesie brzeskim już zapadł, jednak przemówienia obrońców oskarżonych tak właśnie charakteryzują dzisiejsze stosunki, że zamieszczamy je w skróceniu wszystkie. — Red.

Mowa adw. Jana Dąbrowskiego

OCENA PRAWNICZA AKTU OSKARZENIA

Jeżeli przyjąć tezę oskarżenia o istnieniu sztabu „Centrolewu“, to należy stwierdzić, kto w jego skład wchodził a — po ustaleniu tego — należy ustalić, dlaczego nie odpowiadają wszyscy członkowie „sztabu“, a tylko 10 oskarżonych.

Kongres krakowski posiadał charakter aż nadto wyraźnie określony przez rezolucję, która powiada: „w razie zamachu stanu, będziemy używać wszystkich środków obrony“.

Oskarżenie stawia dwie tezy: że był spisek i że spisek dażył do obalenia Rządu przemocą.

Pociągi w „nieznane“

Kryzys gospodarczy jaki dotknął Polskę dzięki wiadomym przyczynom, i sprowadził obywateli do stanu niebywałego zubożenia, odbija się w mocnym bardzo stopniu i na dochodach polskich kolei państwowych. Rzecz prosta obywatel nie mając pieniędzy, albo siedzi w domu, albo jeżeli koniecznie musi już podróżować, to idzie pieszo lub jedzie rowerem, naturalnie o ile roweru nie zabrali już przedtem komornicy. Na nic się zdają wszelkie pomysły ministerstwa komunikacji z urządzaniem pociągów narty — bridż, i innych. Ostatnio niektóre dyrekcje kolejowe wprowadziły nowego rodzaju pociągi turystyczne tak zw. „w nie-

Prokuratorzy wnioskowali, że tylko przemocą może wyprowadzić „Centrolew“ ze ślepej ulicy. Niema jednakże planu, niema spisku, a plan istniał w... domyślności prokuratora. Z używania słów „bagnet“ czy „szabla“ nie wypływa jeszcze fakt istnienia planu spisku. Prokuratorzy wierzą, że łatwoby prowadzić tłum na ulicę i obalić rząd, czy ustrój. Prokuratorzy zapominają, że taktyka rewolucji przez 85 lat zmieniła się. Karabin skalkowy zmienił się w karabin maszynowy, zmieniło się i to, że dawna narodowa gwardja zastąpiona jest policją.

Pomimo, iż nie było wiadomo jaki będzie rezultat wyborów, stronnictwa szły do nowych wyborów. Wybory przegrały. Ale czy „wrócili“ do rewolucji, czy uciekli w 1931 roku na drogę przemocy.

To tylko w gabinecie prokuratorów z białego robiono czarne, wrywano cytaty, żeby znaleźć argumenty przeciwko oskarżonym. I oskarżyciele sądzą, że w ten sposób można doprowadzić do wyroku skazującego.

znane“. I trzeba przyznać słuszność temu nowemu wynalazkowi kolejowemu. Tak rzeczywiście każdy przyzna, że nazwa jest zupełnie odpowiednia do określenia naszej sytuacji. I nas wszystkich wiodą „w nieznane“ i kolej ze swoim spadkiem dochodów idzie również „w nieznane“.

Oto cyfry które potwierdzą to: Ilość osób podróżujących kolejami zmniejsza się z roku na rok. Jeśli w r. 1930 przewiozły koleje 154 milj. osób, to w r. 1931 — tylko 135 milj. osób i w r. 1932 — 113 milj. osób. Oznacza to spadek frekwencji w ciągu dwóch lat blisko o 30 proc.

Konfiskata majątków

Na posiedzeniu gabinetu Rzeszy uchwalono szereg ważnych ustaw, m. i. o konfiskacie majątku partji socjal-demokratycznej oraz innych ugrupowań politycznych, uznanych za antypaństwowe; o odebraniu obywatelstwa, przyznanego pewnym obcokrajowcom. któ-

rzy przybyli do Niemiec po 9 listopada 1918 r. oraz o pozbawieniu praw obywatelskich tych Niemców, którzy zagranicą działają na szkodę państwa niemieckiego, wreszcie ustawę, zakazującą pod rygorem surowych kar tworzenia nowych stronnictw politycznych w Rzeszy.

— Jeżelibyście relacji tej niewiasty wysłuchać chcieli — odezwał się — nim do Trzebnicy odjedzie, możecie teraz ją wezwać, księżna zgadza się na to. Siostra Anna ją tu przywiezie.

W izbie panowało milczenie. Herman wyszedł, aby kazać rozniecić światło. Sędzia i podsędzia siedzieli w zamyśleniu. Drzwi się otwarły i wiodąc za rękę iankę, weszła siostra Anna.

W twarzy sieroty, na której widoczne były ślady łez palących, malowało się rozdrażnienie, do rozpaczki prawie dochodzące. Szła, krzyż trzymając w ręku, oczy to nań spuszczała, to podnosząc rozognione na sędziów.

Herman stanął z boku.

— Mów — odezwał się Adalbert nakazująco, — mów, a pomnij, że maszmasz przed sobą nietylko sędziów ziemskich, ale i wiekuistego sędzię, który nas słucha.

Chwilę trwało milczenie, Bianka patrzyła na krzyż ciągle.

— Na tego Chrystusa ukrzyżowanego, którego wizerunek trzymam w grzesznych rekach moich —

odezwała się głosem, w którym słychać było łkanie stłumione — przysięgam wam, ten człowiek jest niewinny! Jam winna!

Głosu jej zabrakło. Siostra Anna wzdygnęła się.

— Jam winna! — mówiła dalej na siłę się zmagając — jam winna! Łękałam się klasztoru, nie czując się godną służby Bogu. Wychowana byłam na światowym dworze, dusza moja trwożyła się. Jam pierwsza niewinnego starca o ratunek biagała, ci mnie do cierpliwości nakłaniał. Nie wiem sama, co się ze mną stało, gdy pobożna księżna przybyła, przemówiła, pobłogosławiła mnie. Uspokoili się duch mój, trwoga przeszła. Zachorowałam potem, a gdy odjechała księżna, która miała władzę nade mną, wróciła trwoga... wróciła rozpacz. Napadłam, błagając starca o ratunek; gdy przypadkiem oknem zobaczyłam go wchodzącego do zamku, sama po niego posłałam sługę, niech świadczy! Uciekł strwożony... a moja trwoga i rozpacz tak rosły, że, wiedząc o odjeździe jego, z zamku uciekła na drodze padłam

LEGENDA 14 WRZEŚNIA

Adw. Dąbrowski rozprawia się z kłosem z legendą, którą tworzono około 14 września. Tutaj nie wystarczają zapewnienia prokuratorów, że istniał plan rewolucji. Należy to dowieść. Inaczej otrzymamy groteskowe wrażenie, że 6 stronnictw zawiązało spisek, aby uformować w Warszawie pochód i gdyby pochód szedł dalej, rząd ruinałby i tylko dlatego, że na Placu Trzech Krzyży został zatrzymany sytuacja polityczna Polski została uratowana. Skonstruowano intrygę pomiędzy kobietami, które otwierały pochód w dniu 14 września, a osadzone mi w dniu 9 września w Brześciu. — Trzeba było bowiem znaleźć jakiegoś wiek oparele w przekonaniu, że całość wyroku skazującego sama się złoży.

Mowa adw. Szumańskiego

WYJĄTKOWY PROCES.

Powiem skromnie, że proces ten jest... wyjątkowy. Wyjątkowy jest jego charakter, który w dziejach polskiego sądownictwa nie ma precedensu.

W czasie rozprawy w Sądzie Okręgowym prasa rządowa podkreślała często, że sala sądowa zmieniła się w salę rozprawy politycznej, w salę sejmową. Tak być musiało, bo przyczyniła się do tego właśnie cała struktura procesu. Ale tak być nie powinno. Bakterie polityki aktualnej nie powinny przenikać na salę sądową, bo zatruwają względną czystość sądową. Ale tu politykę narzucono wszystkim. Musimy bronić się przeciwko temu. Pancernem musi być Wasz wyrok. — Tu musi paść ostatecznie Wasze słowo, panowie sędziowie. Wasze ostateczne słowo, którym będzie wyrok. Rola Wasza, panowie sędziowie, w tym procesie po kilkunastoletnich dziejach sądownictwa polskiego, wzrasta istotnie do znaczenia historycznego.

W PAMIĘTNA NOC Z 9 NA 10 WRZEŚNIA.

Przypomnę pamiętną noc z 9 na 10 września, w 10 dni po rozwiązaniu Sejmu. Owej nocy aresztowano oskarżonych — i wielu innych jeszcze działaczy, pokazując rozkaz aresztowania, podpisany przez ówczesnego ministra Spraw Wewnętrznych gen. Składkowskiego. Rozkazu tego do sprawy nie (Dokończenie na str. następnej.)

przed nim, domagając się, aby mnie wziął z sobą... Nie porwał on mnie, jam mu się sama narzuciła! Tak mi, Boże, przebac i pomóż (podnosząc krzyż, powtórzyła), prawdę mówię!

Placz przerwał jej mowę gorączkową.

— Dziś — dodała — miłosierna księżna rozpedziła strach mój — odmienioną jestem, spokoju pragnę i spoczynku, chcę pokutować, lecz błagam was, niech krew niewinna nie spada na mnie!

Mistrz Adalbert uśmiechnął się, głową potrząsając. Gerwart patrzył nań, chcąc odgadnąć, jakie ta mowa czyniła wrażenie. Herman, obrzony, w ciemnym kącie niecierpliwymi krokami się przechadzał.

Bianka zwolna poklekła, krzyż podnosząc do góry.

— Przysięgam! — powtórzyła. Głos jej słabnął, chyliła się w tył, gdy siostra Anna pośpieszyła chwycić ją na ręce omdlała.

Gerwart ruszył się był, jakby go litiś zdjęła, lecz surowy wzrok Adalberta na miejscu go zatrzymał. (Dalszy ciąg nastąpi)

(Ciąg dalszy z poprzedniej strony.)

łaczono. A w jakiejże to innej sprawie za czasów Polski Niepodległej proces rozpoczynał się od aresztowania wskutek nakazu ministra Spraw Wewnętrznych? Nie ulega wątpliwości, że od rozwiązania Sejmu było to czasu na przeprowadzenie aresztowań w myśl przepisów porcedury.

Oskarżonych osadzono w więzieniu wojskowym w Brześciu.

Nie będę mówił o tem, by oszczędzić oskarżonym tragicznych wspomnień, a panu przewodniczącemu słowo powstrzymania mnie.

Potem nastąpiło śledztwo... wyjątkowe. Sprawę przekazano sędziemu ledeczemu p. Demantowi, który w chwili otrzymania sprawy miał tytuł apasowego sędziego Sądu Okręgowego, a po kilku dniach został mianowany Sędzią śledczym apelacyjnym do spraw wyjątkowej wagi.

Potem dopiero zaczyna się zbieranie materiału. Ani jedno słowo, ani jedna informacja nie szła w kierunku ustalania zamachu stanu. Prowadzono dochodzenie takie, jakie się prowadzi dla zwykłego wiecu poselskiego.

Takiego dochodzenia nie prowadzi się, gdy chodzi o zamach stanu, przygotowany przez b. premiera Rządu.

Najpierw nastąpiło aresztowanie potem nastąpił „odpowiedni” wywiad w prasie rządowej, a potem dopiero nastąpiło zbieranie materiału. Wyjątkowo swoisty tryb śledztwa! Na tym polega dedukcyjność metody. Dopiero wówczas zaczęto rozsyłać pytania do wszystkich urzędów, czy nie ma „gdzieś czegoś” przeciwko oskarżonym.

2 PACZKI DOWODÓW RZECZOWYCH.

Zdawałoby się, że wobec zarzutu przygotowywania zamachu stanu przez b. premiera Rządu Obrony Narodowej na sali sądowej w charakterze dowodów rzeczowych znalazł się arsenał broni, znajdują się poszarpane w walce sztandary rewolucyjne, odebrane zamachowcom. A tymczasem leżą tutaj jako „dowody rzeczowe” — 4 nieszczęsne paczki... cztery paczki zawierające gazety, gazetki, odezwy i okólniki.

Oto te jedyne „dowody rzeczowe” w wielkim procesie historycznym!

W dalszym ciągu adw. Szumański rozprawia się ze wszystkimi argumentami prasowymi oskarżenia, — stwierdzając, że rozmaite dowolnie wybrane cytaty artykułów prasy opozycyjnej dorabiane były do aktu oskarżenia.

FRONTEM do SPRAWIEDLIWOŚCI“

W spokojny i rzeczowy sposób możemy stwierdzić, iż prasa opozycji w Polsce, a przedewszystkiem materiały wymienione w akcie oskarżenia i wyroku w konfrontacji z oryginałem nie znamionują cechy przestępstwa, a przecie prasa ta jest podstawą oskarżenia.

Opierając się na wywiadzie marsz. Piłsudskiego z 14 września 1930 r., adw. Szumański udowadnia z kolei, iż dokument ten jest ostatnim drugoczym argumentem, jaki użyje, ażeby stwierdzić, iż w tym czasie jeszcze nikt nie miał dowodów przygotowywania przez oskarżonych zamachu stanu. I akt oskarżenia jest dezawuowaniem marsz. Piłsudskiego, który oświadczył, iż nie może powiedzieć ściśle za co ci panowie zostali aresztowani. Ani słowa o zamachu stanu. Wywiad ten nie jest dowodem bagatelnym.

Kończąc swoje przemówienie adw. Szumański woła:

„W Sądzie należy odwrócić się od polityki, a stanąć frontem do sprawiedliwości“

Przemówienie adw. Berensona

Mowę swą rozpoczął adw. Berenson od stwierdzenia, że proces wynikał na tle walki politycznej. Bezosobowość procesu istniała od samego początku. Wyglądało na to, jakby chciano opinii publicznej pokazać, że ten „Hersz” Lieberman, jak pisano w akcie oskarżenia, połączył się z Witosem, który jest przeciwnikiem oddawania dostaw do wojska żydom. Takimi przeciwieństwami chciano ich ośmieszyć, poniżyć lub zaimponować tem opinii publicznej.

Zabrano ich razem na tej ławie. W takiej sytuacji trudno jest kogoś indywidualnie bronić. Putka wymieniło na 180 stronach aktu oskarżenia tylko raz, a z innymi jest nie lepiej.

DOMNIEMANIA, A NIE DOWODY OSKARŻENIA.

Panowie prokuratorzy zbudowali domniemania, ale dowodów winy oskarżonych nie przedstawili, a trzeba było ustalić, że postępowanie każdego z nich miało jakiś charakter przestępny, że było spiskiem.

Panowie prokuratorzy widzieli dla opozycji jedyne wyjście z „ciasnej uliczki” przez stosowanie przemocy. A przecie opozycjonści mogli wierzyć romantycznie, i być może naiwnie w możliwości przekonania przeciwników argumentami rozumowymi. Mogę dać dowód, że rząd może paść pod wpływem głosu opinii bez stosowania przemocy. Takim dowodem jest list p. Mo-

raczewskiego do naczelnika państwa, że musi ustąpić pod presją czynników gospodarczych. Tak samo mogło się stać w 1930 roku.

Można dowodzić, że oskarżeni rozmawiali niesłusznie, nie trafnie, ale wywodzić i opierać się na domniemaniach, że przemoc była jedynym wyjściem, to naprawdę jest to tylko szukanie dziury w całym.

Poza koniecznością użycia przemocy jest jeszcze zarzut istnienia przemocy w zamiarach oskarżonych. Tem specjalnie obciąża się PPS., która miała mieć milicję. Wzięto się nawet do specyficznej historiozofii i okres przedwojennej działalności PPS., potraktowano jako coś, co świadczy przeciwko PPS., że jest ona zarażona duchem zamachów.

„CIEŻKA BERTA” AKTU OSKARŻENIA.

„Cieżka Berta” aktu oskarżenia i wyroków sądu okręgowego są wypadki 14 września. Zarówno oskarżenie, jak wyrok sądu okręgowego mówią, że to zamach.

Nie pomogą zeznania szeregu wybitnych ludzi, że żadnego przygotowania do zamachu nie było. Nie wierzy się im, bo są zeznania takich ludzi, jak wywiadowcy: Tulo, Purzycki i inni. Jest jednak świadek, któremu nawet oskarżyciele wierzą, dyrektor dep. politycznego, min. spraw wewnętrznych, p. Kawecki, który zeznał przed sądem, w sprawie zajścia w Alejach Ujazdowskich, w sposób dla PPS. nieobciążający.

W IMIĘ CZEGO?

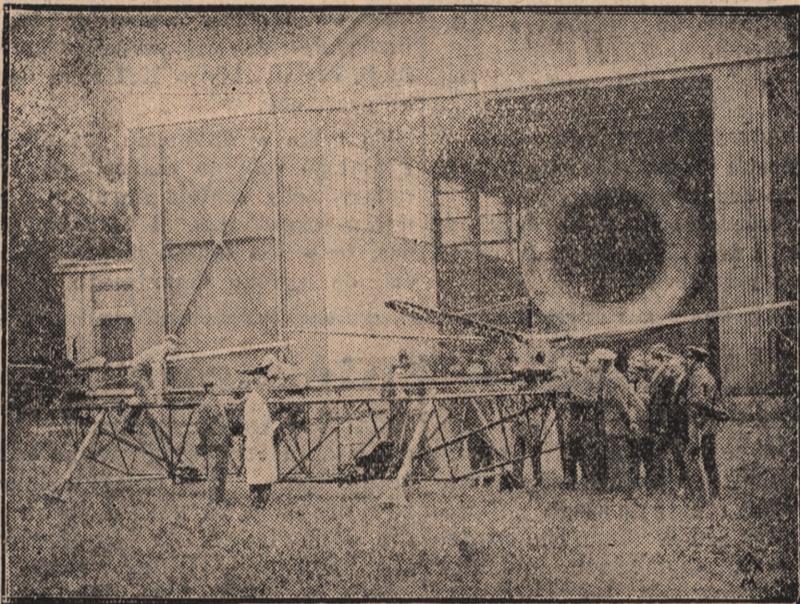
W imię czego pp. oskarżyciele domagali się od was, panowie sędziowie — kończył adw. Berenson — abyście pozbawiali praw oskarżonych, byście z piersi Witosa zdjęli Orła Białego? W imię czego to wszystko, w imię jakich dóbr? W imię czego ten nieustraszony Bagiński, ten Witos — duma chłopstwa polskiego, ten Lieberman — działacz niepodległościowy, mają figurować jako spiskowcy?

W imię czego skreślić się ich chce z kart życia? Dlaczego?

OSTATNIE SŁOWO POSŁA PRAGIERA.

Posel Pragier w ostatnim słowie dowodził, że oskarżeni mogą być obwinieni tylko w najgorszym razie o usiłowanie przygotowania spisku, a kodeks karny nie przewiduje kary za usiłowania. W tych warunkach pos. Pragier z całym spokojem oczekuje wyroku uniewinniającego.

Po oświadczeniu pozostałych oskarżonych, że nie skorzystają z prawa ostatniego słowa, przewodniczący zarządził zamknięcie procesu.

HELIKOPTER BELGIJSKI

W ostatnich dniach lotnictwo belgijskie przystąpiło do prób z nowym helikopterem, skonstruowanym przez aerotechnika belgijskiego inż. Florinne, który startuje w centrum miasta, do wożą pasażerów wprost z miasta do samolotów, na lotnisko. — Na zdjęciu naszym widzimy helikopter inż. Florinne.

Katastrofalne skutki powodzi

Wezbrana Pilica zniosła most pod Wolbromem.

Skutkiem ulewnych deszczów wezbrana woda na Pilicy zniosła most, znajdujący się na szosie Pilica—Wolbrom. Woda zalała również budynek sejmiku olkuskiego i zerwała na pewnej przestrzeni szosę Pilica—Złożenie.

Nad Chmielnikiem i okolicą w powiecie stopnickim przeszła burza z piorunami i ulewą, która zniszczyła kilka mostów i poprzerywała groble u stawów. Wezbrane wody zalały niżej położone mieszkania, tak, że w niektórych wy-

padkach straż pożarna zmuszona była wypompować wodę z mieszkań i piwnic. We wsi Ślasków Mały piorun uderzył w dom Stanisława Radnika i zabił jego żonę i 3-letnią córkę. Wzniesiony piorunem pożar zniszczył dom i zabudowania gospodarskie. We wsi Chomontówek skutkiem uderzenia piorunu zabita została pasterka.

Ogółem w czasie ostatniej burzy, która przeszła nad woj. Kieleckim, zginęło od piorunów 10 osób.

Olbrzymia akcja osiedleńcza w Australji

Rząd australijski postanowił powierzyć dwóm prywatnym towarzystwom akcję osiedleńczą w zupełnie dziewiczych i prawie niezaludnionych okolicach północnej Australji.

Specjalna umowa, zawarta z temi towarzystwami, przewiduje osiedlenie 10 milionów białych na terytorjum wielkości 500.000 kilometrów kwadratowych, na którym w tej chwili mieszka zaledwie około 4.000 białych i 2.000

tubylców. Kapitał, jakim rozporządzają owe spółki, wynosi narazie 200 tysięcy funtów, jednakże umowa przewiduje dalszą pomoc rządów angielskiego i zachodnio-australijskiego.

Planowa akcja kolonizacyjna w tej części Australji posiada olbrzymie gospodarcze znaczenie nie tylko dla tego kontynentu, lecz i dla Anglii, która w ten sposób zechce „ulokować” część swego nadmiaru bezrobotnych.

5 wyroków śmierci w Moskwie

Sąd moskiewski rozpatrywał sprawę 12 osób, oskarżonych o nadużycie w dziedzinie odżywiania robotników w stołowniach i jadalniach robotniczych. Oskarżeni, jak wykazało rzekome śledztwo — dosypywali do pokarmów trucizny, aby w ten sposób

zatrutować robotników. Na czele szajki trucicielskiej stał niejaki Piechanów b. oficer carski.

Sąd wydał wyrok skazujący Piechanowa i 4 innych oskarżonych na karę śmierci, a szereg ich towarzyszy na karę więzienia do 8 lat.

Straszne skutki pożaru

W pobliżu miejscowości Petit Jean w Marokku w Afryce Północnej w czasie pracy na roli od wybuchu traktora zaczął się szerzyć pożar, który pod wpływem silnego wiatru objął z niepokojącą szybkością olbrzymie tereny i 30 kilometrowym pasem ognia ogarnia wiele farm, osiedla itd. Zbiory i inwentarz zostały doszczętnie zniszczone. W wielu miejscach ratunek był zupełnie niemożliwy. W zgłiszczach znaleziono 6 zwęglonych trupów.

Przeszło 100 osób ciężiej lub lżej poparzonych przewieziono do szpitala. Ognia dotychczas nie udało się ugasić mimo energicznej akcji ratunkowej, jaką wszczęły władze.

120-piętrowy drapacz nieba

Ostatni z olbrzymów na Kuli ziemskiej

W dniu 10 lipca Nowy Jork rozesał zaproszenia dla całej prasy na świecie celem wzięcia udziału w ogie-dzinach, nowobudującego się gmachu o fantastycznej wysokości 120 pięter. Olbrzym ten bnduje się przy zbiegu ulic: V-ej Avenue i 42, a po ukończe-niu zostanie zaliczony, niewątpliwie do jednego z największych cudów świata. Drapacz będzie największym na całej kuli ziemskiej. Można go będzie widzieć nieuzbrojonym okiem w lornetę, czy szkła z odległości prze-szło 20 klm.

Na szczycie tego kolosa ustawione będzie „elektryczne słońce”, którego promienie wystarczą dla normalnego oświetlenia ulic w całym Nowym Jor-ku. Jednocześnie to „słońce” zastąpi wszystkie latarnie morskie, rozrzuco-ne na wybrzeżu morskiem w okoli-cach Nowego Jorku, gdyż widoczne będzie od strony morza na przestrze-ni około 100 klm. Koszty urządzenia tej latarni wynosić będą przeszło 1.000.000 dolarów. Właściciele budują-cego się gmachu będą ciągnęli z niej zyski, gdyż będą pobierali wyso-kie wynagrodzenia za oświetlenie ulic od samorządu nowojorskiego. Z drugiej strony, część światła „słońca” zużyta zostanie na pisanie świetlnych reklam na niebie literami, co w Ameryce, już jest bardzo spopularyzowane. Światła reklam świetlnych ciągnąć się będą na niebie do 6—8 kilometrów.

Na dachu olbrzyma - domu urzą-dzone zostanie lądowisko dla sterow-ców i normalny port lotniczy. Na wyższym piętrze — ostatnie będzie urządzona wspaniała restauracja - ka-wiarnia z ogrodem i fontannami. O wielkości ogrodu można sądzić z tego, że dla zacienienia go będzie potrzeba posadzić 500 drzew, pod którymi usta-wione będzie 350 stolików.

Pojemność tego olbrzyma obliczo-na będzie na 90.000 mieszkańców. Bę-dą w nim urządzone jednak lokale nie mieszkalne, a biurowe. Zresztą, towarzystwo, które buduje tego ol-brzyma otrzymało już kilkadziesiąt propo-zycji wydzierżawienia lokali w naj-wyższych piętrach na mieszkania. Re-flektantami na te gniazda są amato-rzy czystego powietrza, którego w No-wym Jorku tak brak.

Monumentalny ten gmach, będzie posiadał 200 wind, z tego 8 ekspresów, które będą kursowały bez zatrzymy-

wania między 1 piętrem a ostatniem. Podróż expresem obliczona jest na przeszło 4 minuty z dołu do góry.

Centralne ogrzewanie domu pochla-niać będzie w zimie 5 wagonów węgla dziennie. Na peryferjach gmachu, na rozmaitych wysokościach, urządzone zostaną place sportowe, korty tenni-

sowe i baseny pływackie. Jedną z atrakcyj będzie również urządzenie dla ochładzania powietrza we wszyst-kich lokalach.

Budowa drapacza olbrzyma zo-stanie ukończona w październiku br Lokale zaś zostały już wynajęte w 90 procentach.

Spirytyzm - broń oszustów

Śmierć przez sugestje

Każdy kraj ma swych specjal-nych oszustów.

W Niemczech np. najczęstsze są zbrodnie zbrojeńców - wampirów; w Danii zaś policja nie może so-bie wprost poradzić z wielką ilo-scią oszustów na tle spirytystycz-nem.

Ostatnio nabrała rozgłosu nowa tego rodzaju afera, której się dopuścili „spirytyści” kopenhascy. „Sektą Daniela”.

Pastor Nielson stworzył sektę spirytystyczną, którą nazwał sek-tą Daniela. Organizował dla człon-ków swej sekty seanse, na których medium była pani Nielsen.

Pewnego dnia na taki seans zja-wiła się stara pani Eckert.

Pastor wiedział doskonale, jaki jest jej stan majątkowy i od tej chwili zapaliła się do sekty.

Ufundowała kościół i obsypy-wała pastora podarunkami. Mię-dzy innymi, ofiarowała mu parę cennych kandelabrow, należących niegdyś do Napoleona.

W testamencie zapisała pasto-rowi i pani Nielsen przeszło 100 tysięcy koron to jest około 200 ty-sięcy złotych.

Już w kilka dni po sporządzeniu owego testamentu staruszka do-stała ataku, na skutek którego zmarła.

Wobec tego, jej legalni spadko-biercy oskarżyli Nielsenów, że za-pomocą sugestji wywołali śmierć starej pani Eckert.

A tymczasem zwłoki zmarłej spoczywały już w kościółku Da-niela na katafalku.

Za godzinę miał się odbyć po-grzebek pani Eckert, gdy przed ko-ściółką zajechał bez szelestu piękny

samochód, a z niego wysiadł komi-sarz policji w asyście kilku ludzi.

Na rozkaz komisarza ludzie ci wzięli tłumkę, ustawili ją w samo-chodzie i zawieźli do... komisarja-tu.

Na tem nie koniec. Inni funk-cjonariusze policji wtargnęli do prezbiterjum i zastawczy tam dwie osoby: pastora Nielsen i pe-wną damę, która nie będąc jego krewną, przypadkiem również na-zywała się Nielsen, zaarrestowa-li oboje.

W kilka minut potem, o nie-zwykłym tym fakcie wiedziała ca-ła Kopenhaga. Sensacja była tem większa, że policja trzymała całą sprawę w absolutnej tajemnicy, nie chcąc zrazu udzielać wyjaśnień — dlaczego to uczyniono.

Trup zamknięty na klucz

Sensacyjny wypadek w „Hotelu Georga”.

W mieście portowym w Southamp-ton w południowej Anglii, zdarzył się tajemniczy wypadek. Przed kilku dniami stanął w tamtejszym hotelu Georga, przybyły z Bournemouth, P. John Turby, handlowiec, lat 45. Gość wziął kąpiel, zjadł lunch i oznajmił, że pójdzie się zdrzemnąć, jakoż wszedł do pokoju i zamknął drzwi na klucz. Gdy po upływie całej doby p. Turby nie wychodził z numeru, zaniepokojona służba postanowiła zbadać przy-czynę twardego snu gościa. Ze zdzi-wieniem jednak stwierdzono, że klu-cza w zamku nie było, drzwi jednak były zamknięte. Ta okoliczność za-

niepokoiła władze hotelowe, które za-rządziły otwarcie drzwi, z udziałem władz bezpieczeństwa. Drzwi od po-koju otworzono kluczem zapasowym. Widok był straszny; w pierwszej chwili zdawało się, że p. Turby leży w czerwonej pyjamie. Okazało się jednak, że to była przesiąknięta krwią bielizna. Gość miał przecięte brzytwą gardło i żyły u rąk i nóg. Cała sprawa wygląda niezmiernie tajemniczo, gdyż klucza w pokoju nie znaleziono, a p. Turby, jak twierdzi przybyła z Bournemouth żona, nigdy nie nosił się z zamiarami samobójczymi. Oboje żyli w idealnej zgodzie i dość dostat-nie. Policja ma nowy kłopot z roz-wiązaniem krwawej zagadki z Hotelu Georga w Southampton.

Z życia gospodarczego

Saldo bilansu handlowego.

Bilans handlu zagranicznego Polski w pierwszym półroczu wy-dług dotychczasowych obliczeń zo-stał zamknięty dodatnim saldem w wysokości 57.400 tys. złotych. W porównaniu z rokiem ubiegłym su-ma salda jest mniejsza o 47.6 mi-lionów zł.

Informacje

Rok szkolny rozpoczyna się dnia 21 sierpnia.

Bieżące wakacje kończą się na terenie całego państwa dn. 20 sier-pnia. Początek roku szkolnego, za-równo w szkołach powszechnych, jak i średnich w roku bieżącym przypada na poniedziałek, dnia 21 sierpnia, o godz. 8 rano.

Zmiana umundurowania straży granicznej.

W najbliższym czasie zamierzo-na jest zmiana umundurowania straży granicznej. Funkcjonarju-sze straży mają otrzymać mundury koloru khaki, noszonego przez woj-sko. Obecny kolor umundurowa-nia straży granicznej jest, jak wiadomo, ciemno-zielony.

Odpowiedzi Redakcji.

— Pleńczykowski Józef — Grajewo. Nr. 41 wysyłamy. Wiadomość dobra

— Hajda M., pow. Limanowa. Druk żądanej broszurki kosztowałby 25 złotych. Pozatem konieczne jest zezwolenie autora.

Jedziesz w podróż, kup „ECHO ŚWIATA”

za 35 groszy
a nawet najbardziej nudząca podróż wy-da ci się przyjemną.

Żądajcie wszędzie „Echo Świata” najtańszy w Polsce miesięcznik - magazyn

Kierownictwo

hurtowni tytoniowej w o-kolicy Grudziądza powie-rzę posiadającemu 15 ty-sięcy gwarancji, w cenie 7 tysięcy gotówka. Oferty: „J. K” Warszawa, P. A. T., Królewska 5

Dobrze

wprowadzony, dzielny przedstawiciel. podróżują-cy na Pomorze potrzebny Piśmiennicze zgłoszenia z tytularysem - fotografia - świadectwami i referen-cjami należy nadesłać do f-y: Gustav Weese, Toruń.

Mieszkanie

3 pokojowe z wygodami, z łazienką i to przy ulicy Kościuszki 18, parter lew. do wynajęcia od 1. 8. b. r. Wiadomości i oferty do: Drog. Medec. p. E. Nagór-skiego, Grudziądz, przy ul. Groblowej.

Panna

lat 20, urodzona na Pomor-zu, posiadająca 8 tysięcy zł. majątku, chce wyjść za mąż, za Pomorzana nauzcyciela, lub za innego państwowego urzędnika. Oferty piśmienne do Gaz. Grudziądzkiej pod nr. 31 og.

Nauka

języków obcych!

Prof. O. Callier — Słownik Pol-sko-Francuski i Francusko-Pol-ski 12,00 Zł.
Prof. O. Callier — Słownik Pol-sko-Angielski i Angielsko-Pol-ski 8,00 Zł.
Reussner — Samouczek Polsko-Francuski 6,00 Zł.
Reussner — Samouczek Polsko-Angielski 3,50 Zł.
Reussner — Samouczek Polsko-Niemiecki 4,50 Zł.
St. Zela-Zgórski — Polak w Niem-czech 1,00 Zł.
St. Zela-Zgórski — Polak we Fran-cji 1,00 Zł.
J. Fiszer — Polak we Wło-szech 2,40 Zł.

Do nabycia:

w Księgarni Wiktora Kulerskiego w Grudziądzu, Pl. 23 Stycznia 4/6.

HUMOR ZAGRANICZNY.

FILM DŹWIEKOWY

— Szkoda tylko, że do filmu angielskiego ma taki hiszpański akcent!

— Nie szkodzi, przecież ma rolę rosjanina. („Ric et Rac”)